

Den ansiktslösa väckelsen

Av Martin Reen

Jag vill dela med mig av en syn som jag mottog för en tid sedan. Jag tror att Gud gav den till mig. Den uttrycker mycket av min egen längtan som kristen... att både i mitt eget kristna liv och i min tjänst få bli "ansiktslös" och så liten att man inte lägger märke till mig, eller kommer ihåg mitt ansikte, men att Jesus skall få bli stor igenom mitt liv, så att Hans ansikte får lysa fram igenom allt jag gör.

Alla ni som känner mig lite grann vet att jag har långt kvar till detta, men jag längtar efter att mitt liv varje dag skall röra sig lite mer i den riktningen. Jag vill vara både en man och en tjänare efter Guds hjärta och jag tror att du som läser detta delar den längtan med mig.

Jag skriver inte detta för att döma någon, för jag är själv i alldeles för stort behov av att få nåd och förlåtelse av Jesus, och inte heller för att peka ut syndabockar, men därför att jag hoppas och ber om att Kristus skall bli alltmer synlig igenom sin församling, och för att jag tror att detta är en del av Guds agenda i dessa dagar. Den syn jag såg var så här:

Jag såg en stor skara människor i Sverige, och jag förstod att det var de frälsta i Sverige, alla de som tror på Jesus och har fått sin synd förlåten. De var indelade i olika stammar, precis som Israels folk. Dessa olika stammar var sig emellan mycket olika, i det att de uttryckte sin tillbedjan till Herren Jesus på olika sätt, och i att deras kristna liv såg väldigt olika ut i stil och kultur. Det berodde helt enkelt på att dessa stammar var kallade att nå olika samhällsgrupper, och för att det skulle kunna finnas en mångfald av uttryckssätt så att så mycket människor som möjligt skulle kunna finna sin stam. Detta skulle leda till att alla skulle kunna hitta den kristna kultur och stil som de kände sig hemma med. Över denna skara som var Guds församling i Sverige var korsets tecken skrivet, och Guds ljus lyste över dem. Jag förstod att korset betydde att dessa var försonade med Gud, och att ljuset betydde att Guds välsignelse var över dem.

Jag såg hur det i början fanns viss oreda ibland stammarna, därför att alla ännu inte hade hittat sin stam, och därför att de olika stammarna hade svårt att förstå och respektera varandras olikheter. Av och till förekom det stridigheter dem emellan och jag uppfattade också hur osynliga murar var resta som skilde flera av stammarna ifrån varandra. Detta var murar av misstänksamhet och fördomar. Dessutom såg jag hur denna skara just hade skakats av ett stort avfall, där många hade lämnat dem, för att istället leva för vad världen hade att erbjuda. De älskade mer världen än Herren, och de ville därför inte längre följa Herren.

Helt plötsligt började en stark vind blåsa över skaran, och jag förstod att det var den helige Ande som började verka på skaran av frälsta. Det som hände var att Guds vind, den helige Ande, blåste över skaran och vinden grep tag i de osynliga murarna emellan stammarna och lyfte dem därifrån. Sedan såg jag hur stammarna såg på varandra på ett nytt sätt, vilket ledde till att de som hade befunnit sig i fel stam fick upp ögonen för den stam de var kallade att tillhöra och anslöt sig till dem. Detta ledde till stor glädje därför att många hade försökt passa in och trivas i en stam de egentligen inte tillhörde. Det hade blivit så därför att se osynliga murarna som hade upprests av misstänksamhet och fördomar hade hindrat dessa från att våga ansluta sig till den stam där de egentligen hörde hemma. Det ledde också till att det blev en helt ny harmoni bland skaran av frälsta i Sverige, eftersom man kunde börja respektera varandra och förstå att trots olikheter i kristen stil och kultur hade alla stammarna en viktig uppgift i Guds plan. Dessutom fick denna frälsta skara nytt mod efter vad som hade skett i och med det stora avfallet. De vågade på nytt tro på en framtid där Guds rike segrar.

Därefter fördes jag närmre skaran av frälsta, för hittills hade jag sett dem ur fågelperspektiv, men nu fördes jag närmre dem och såg denna skara på nära håll. Då lade jag märke till att de alla var ansiktslösa. Ingen av dem hade något ansikte, och jag undrade varför... Då talade Herren:

"Detta är den sista tidens folk i Sverige. Jag har rest upp många olika stammar, för jag vill uttrycka min mångfald igenom min församling. Ja, även i stammarna finns olika grupper som uttrycker sig lite olika, och dessutom är de alla unika personligheter, skapade för att uttrycka olika delar av mitt väsen. Det skeende som du såg, där min Andes vind blåste över skaran av frälsta i Sverige, är det verk jag just nu utför. Min Ande kommer att verka så att murarna av misstänksamhet och fördomar kommer att rasa, och det kommer att leda till att mitt folk i Sverige kommer att föras samman i en aldrig tidigare skådad enhet och harmoni. Det kommer inte att ske genom organisation och mänskligt arbete, men min Ande kommer att verka fram en syskonkärlek troende emellan som gör att man kommer att se på varandra så som jag ser. Man kommer att igenkänna varandra och acceptera varandra med alla olikheter i liv och uttryckssätt. Det kommer också en ny tro på mitt verk här i landet. Mitt folk kommer att få nytt mod. Detta kommer att förlösa denna skara så att Guds verk kan ske igenom den på ett helt nytt sätt, vilket kommer att förlösa ett skeende där många blir frälsta. Först läker jag församlingen, och sedan drar jag människor till församlingen, och många kommer att vilja söka frälsning."

" Du undrar varför denna skara är ansiktslösa... detta symboliserar att den skara som är mitt folk och som kommer att vara väckelsefolket i den sista tiden kommer att ha renats ifrån egenintressen och ifrån längtan att vara något i den här världen. De har ingen egen vision eller strävan, annat än att förhärliga mitt namn, Jesus Kristus. De har formats av mig så att de är sådana som följer Lammet vart det än går. Därför har de gjort avkall på allt eget. När du ser på dem ser du därför inga ansikten, men istället ser du hur de är märkta med korsets tecken, och hur mitt ljus, min välsignelse är över dem. Jag behöver människor som har dött bort ifrån sig själva, och som har som enda vision att följa mig. Detta kommer att ske när man öppnar sig för min Ande så att jag kan göra mitt verk, för att verka fram denna livshållning går bara genom min Andes kraft."

Jag fick sedan, efter att jag hade sett den ansiktslösa skara som är Guds folk i den sista tiden se en fortsättning på synen. Detta är vad jag såg:

Jag såg in i den andliga världen, och då såg jag hur mörkrets rike bävade vid tanken på denna armé. Jag såg hur andefurstarna över Sverige samlades för rådslag, angående hur de skulle kunna stoppa Guds verk, för även om de inte vet allt om vad Gud vill med Sverige anar de att något är på gång, och den ansiktslösa väckelsen är för dem oerhört skrämmande. De vet nämligen att de inte har någon makt över den skara som följer Lammet vart det än går. I sitt rådslag kom de fram till hur de skulle upprätta fästen i församlingen för att Guds verk skulle göras om intet. Jag såg att de var så förblindade att de trodde att de kunde stå emot den Allsmäktige, men ingenting kan hindra Guds plan från att fullbordas. Det kan bara fördröjas. Detta var de fästen som Gud visade mig att de ville upprätta (Det finns naturligtvis många fler, men det var dessa som Gud visade mig.):

1. Personkulten. För att hindra att den ansiktslösa skara som följer Lammet vart det än går blir förlöst, kom andefurstarna överens om att upphöja människor och låta predikanter och ledare få alltför stort ljus på sig, så att människor följer dem istället för Lammet. Jag såg att de kristna som föll för detta istället för att bli ansiktslösa fick ett ansikte som liknade den

människa som de följde i den andliga världen. De blev kopior av den människa de följde.

2. Fariseismen. För att hindra den kärlek som Gud vill ge sina barn till varandra, och som är nödvändig för att Gud skall kunna upprätta sitt folk, beslöt de att försöka upprätta en fariseeisk hållning som gör att man dömer varandra och inte vill acceptera något annat än den form man själv representerar. Denna hållning gör också att man tar avstånd ifrån den man upplever vara mer ofullkomlig än man själv är. De som föll för detta blev alltmer kritiska och dömande emot Guds verk, och blev en avbild av åklagaren i den andliga världen. Istället för att bli ansiktslösa blev dessa lika åklagaren.

3. Samfundsdyrkan. Man beslöt att upprätta ett fäste av samfundsdyrkan, så att man inte följer Jesus, utan det samfund man tillhör. Detta skapar religion, därför att man blir efterföljare av ett system, och inte en person. De som föll för detta såg ut som människor instängda i fängelse i den andliga världen.

4. Intellektualism/Emotionalism. Man beslöt att betona intellektuellt eller den känslomässiga upplevelsen, så att dessa blev viktigare än Guds ord. De som föll för detta liknade soldater utan svärd, och de blev lätta byten för fienden.

5. Kontroll och förtryck. Man beslöt att bland ledare försöka upprätta fästen av kontroll och förtryck. De ledare som föll för detta skapade system och administrationer som stängde för Andens frihet, och dessa liknade småpåvar i den andliga världen. Detta därför att de tog Jesu plats som medlare mellan Gud och människa.

6. Fattigdom. Man beslutade att försöka upprätta ett fattigdomsideal i församlingarna så att de pengar som behövdes för att bygga Guds rike inte skulle finnas, och därigenom skulle Guds verk stoppas. De som föll för detta liknade tiggare i den andliga världen. De gjorde fattigdomen till sin avgud.

7. Fruktan. Man beslutade att upprätta fästen av fruktan för att ta modet av de troende, för fienden vet att den som är rädd inte vågar satsa för Gud. Fruktan förlamar oss. De som föll för detta såg ut som stenstatyer i den andliga världen, därför att de aldrig vågade ta ett steg för att bygga Guds rike. De var som förstenade av fruktan.

Jag såg hur dessa fästen upprättades och hur många föll, men jag såg också hur många övervann detta. De övervann genom Lammets blod och sitt vittnesbörds ord. De älskade Lammet mer än sitt eget liv, och följde Lammet vart det än gick. Jag såg också hur många av de som hade fallit för dessa fästen fick upprättelse genom Guds nåd. Dessa fästen bröts slutligen ned, för de kunde inte stå emot den ansiktslösa skara som var korsmärkta och hade Guds ljus över sina liv. Jag såg hur Guds rike segrade i Sverige. Därefter upphörde synen.

Jag vill också dela med dig några tankar om vad det innebär att vara ansiktslös, eller kanske framförallt vad det innebär. Det innebär inte att vi blir en enda grå och anonym massa, för ju mer vi umgås med Herren, ju mer blir vi oss själva, vilket också kan göra att vi blir väldigt färgstarka personligheter. Bibliska exempel på detta är Johannes Döparen, Paulus, Petrus, Barnabas m fl.

Det betyder heller inte att vi saknar vilja och initiativförmåga, för det kommer snarare göra oss rika på allt detta. Däremot betyder det att väckelsen som är ansiktslös knyts till och förknippas med Jesus, så att Hans namn är det enda som blir känt och ärat. Bibeln säger tydligt att Herren inte delar sin ära med någon. De redskap som blir använda av Gud i en ansiktslös väckelse kommer inte att bli affischnamn, för bara Jesu namn kommer att lysa

fram. Det betyder också att man har lagt ned all längtan efter att få sin identitet och sin bekräftelse igenom den tjänst man står i, och det verk man utför. Detta får man istället i relationen med Jesus Kristus själv. Det betyder att man har lagt ned alla egna ambitioner och tankar, och bara längtar efter att Guds vilja skall få ske.

Det betyder att man avklädas all egen härlighet för att Hans härlighet skall få vara det enda som syns. Detta tror jag att vi alla kan identifiera oss med och längtar efter att få se. Låt oss be att det får ske. Guds rika välsignelse!